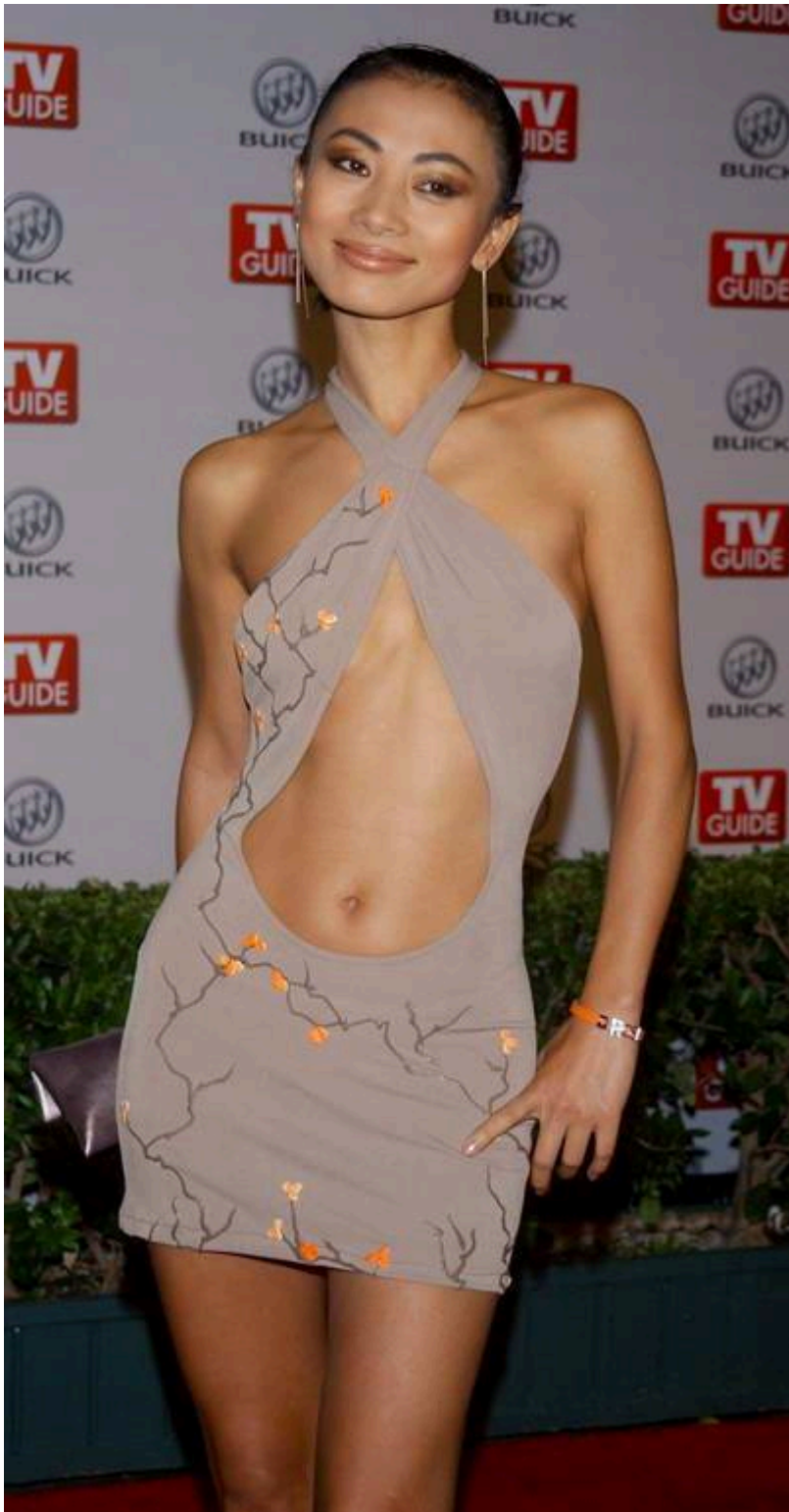

Bai Ling – 白灵, (ur. 1970) to aktorka urodzona w Chengdu, w Chinach. Jej ojciec Bai Yuxiang (白旭翔), był muzykiem w maoistycznej Armii Ludowo-wyzwoleńczej, potem uczył muzyki, matka, Chen Binbin (陈冰冰), była tancerką i nauczycielką literatury na Uniwersytecie Syczuańskim (jej ojciec był oficerem KMT prześladowanym przez komunistów). Rodzice się rozwiedli, gdy Bai Ling była jeszcze dzieckiem. Siostra Ling, Jie, pracuje dla chińskiego urzędu podatkowego, a brat – Chen, wyemigrował do Japonii i pracuje w tamtejszej filii amerykańskiej firmy.

Ling jako dziecko była nieśmiała. Grać nauczyła się w czasie rewolucji kulturalnej (1966–1976), potem wysłano ją na roboty do Shuangliu, niedaleko Chengdu, potem zdała egzaminy wojskowe, i została artystką wojskową w prefekturze Nyingchi w Tybecie, gdzie służyła od 14 do 17 roku życia. Przez krótki czas była też pielęgniarką wojskową. Zarówno ona jak jej koleżanki, była regularnie upijana i gwałcona przez oficerów

(jeden zmusił ją potem do aborcji), po tych przeżyciach Ling popadła w alkoholizm i była hospitalizowana psychiatrycznie w związku z tym nałogiem.

Po jakimś czasie wróciła do siebie i znowu występowała dla wojskowego teatru. wtedy dostrzegł jej talent Teng Wenji (滕文济), który dał jej pierwszą rolę filmową. Doskonale grała zwłaszcza role osób niestabilnych psychicznie co wiąże się zapewne z jej niełatwą historią.

W 1991 roku przybyła do NY jako visiting scholar (New York University's film department), a potem otrzymała specjalną wizę, która pozwalała jej być w USA, aż do uzyskania obywatelstwa USA (1999). W 1997 grała główną rolę obok

Richarda Gere'a („Red Corner”), był to jej pierwszy amerykański film. Otrzymała nagrodę San Diego Film Critics Society. Ponieważ film brał na cel łamanie praw człowieka w ChRLD, władze w Pekinie pozbawiły ją obywatelstwa.

W 1998 roku znalazła się na liście magazynu People jako jedna z najpiękniejszych 50 osób na świecie. Do roli w „Anna and the King” o królu Syjamu (oczywiście film jest zakazany w Tajlandii), ścięła swoje 90-centymetrowe włosy. Uważała, że George Lucas, wyciął jej sceny w Star Wars Episode III: Revenge of the Sith (2005), ponieważ nie podobało mu się jej wystąpienie w magazynie „Playboy”. Lucas twierdzi, że po prostu scenę wycięto, jak wiele innych, bo film byłby zbyt długi. W 2005 roku była w jury 55. Berlinale. W roku 2007 grała Coco w adaptacji kontrowersyjnej powieści: „Shanghai Baby”, odtąd grała jeszcze w wielu filmach, m.in. w jednym z odcinków francuskiej komedii „Taxi”. Bai jest doskonałą aktorką, prawdziwym kameleonem zarówno jeśli chodzi o wygląd jak o zachowanie. Bai Ling grała jeszcze w wielu filmach amerykańskich, lecz skarżyła się, że prasa w USA, kreuje ją na rozpustną i bezwzględną osobą, tak samo jak wcześniej na niewinnego aniołka:

„...I accidentally or innocently destroyed the beautiful Bai Ling that everybody loved, that beautiful, talented actress. Instead, the media brought me out as this crazy slut showing her nipples everywhere. I become this character the pop culture Hollywood machine created. Somehow, I become a victim to that image...”

<http://news.yahoo.com/bai-ling-reveals-dark-memories-chinese-army-220710504.html>

Być może ma to związek z tym, że jest otwarcie biseksualna, a być może z tym, że Zachód nie umie inaczej postępować z Chinkami jak tylko obsadzać je w roli społecznej bądź to złych smoczyc bądź to niewinnych dziewcząt. Taką samą drogę w końcu przebyła Anne Mary Wong w latach dwudziestych, w czasach gdy

dodatkowo jeszcze był ogromny rasizm, który przeszkadzał Azjatkom w dostaniu głównych ról, no chyba, że negatywnych...

Jej historia pokazuje dwie rzeczy , które może nigdy się nie zmienią:

- człowiek Zachodu nie patrzy na Azjatę jak na człowieka, lecz jak na stos stereotypów
- jeśli urodziłeś się w komunizmie, to lepiej stamtąd zmiataj